

Vicente Ferreres Muñoz... 104 anys

ROCHER

Aixina és. Vicente Ferreres, Cento del Mas d'En Ramona, va nèixer el 24 de juny de 1894 al Mas de Pa-i-All, però prengué eixe malnom quan es va casar i va anar a viure a aquell Mas.

Encara que té una edat de tres xifres, el tio Cento, està molt lúcid i té una memòria excel·lent, s'hi veu poc però només cal que li digues qui eres per a que comence a parlar-te de tots els teus avantpassats. Ell disfruta parlant i et conta totes les seues vivències. Jo no podia fer d'altra cosa que recollir pinzellades d'ací i d'allà...

"Me'n recordo quan encara portaven els bacons des de Vilafranca, a peu, cap a Alcalà, per carregar-los al tren... He sigut sempre llaurador i guardava també ovelles... Vaig fer la mili 20 mesos a València i 18 mesos a Larache. Embarcàvem a Cadis i tota la nit de viatge. Allí vaig vore els polls amb sillonet. Això era una boleta negra de sang, que se'ns bevien, que portaven enganxada. Tots ells feien una fila per les costures de la roba, una cordeta. Escaldàvem la roba, però mai els eliminàvem... Em vaig casar als 27 anys, el 1921, l'any que el riu es va endur el pont de la Venta de la Figuera... Vaig tindre tres fills: Sofia, que ara té 73 anys; Evaristo, de 70, i Vicente, de 66... Una vegada anava a buscar aigua a la Font d'En Segures i feia

tant de fred que el matxo passava per damunt del gel i no el trencava. A punta de dia, eixia. Quan passava per Albocàsser, els borratxos encara cantaven. A Benassal, anava tot tapat amb una manta, vaig saludar a una persona que també anava tota coberta i aquell va reconèixer, per la veu, qui era jo:

- Ferreres, eres tu?

- Com ho saps?... tu eres Beltrán?

Era un company meu de mili que feia més de 25 anys que no ens havíem vist...

Tu coneixes la Cova del Mas d'Abat? Puix jo vaig ser dels primers en entrar. Això deu fer uns trenta anys. Jo solia caçar per allí i els conills sempre s'amagaven pel pedregal. Resulta que davall del pedregal estava la cova. Tenia un pilastre al mig del qual s'escorrien gotes. Tot estava tou i al terra se podien vore ossos. Després la van tapar amb una reixa. Abans compraven el vot. Recordo, abans de la guerra, quan volien ser alcaldes Belluga (de dretes) i Toni el Selmero (republicà), del Mas d'En Ramona. Jo vaig votar a Toni, que ací tots li teníem molta confiança. Hi havia una cançoneta, que es va traure, que deia el següent: Belluga, si vols la vara, / fes-te'n una d'allengon / que la teua vara / te l'ha llevà un masover... Sort que la guerra la

va guanyar Franco, jo no sé que haguera passat si els rojos guanyen. Aquella gent no volia treballar i sí que volia el dels demés. La gent d'ara està més estoradeta, abans patia més i estava més subjecta. Ara hi falta respecte. Els joves creuen que van millor que tu. Tal vegada tinguen raó..."

I parlava sobre el sou que cobrava una persona quan ell tenia 18 anys, deia que mai li ha calgut eixir de casa per guanyar-se el jornal... fins que va arribar un punt que veia que li feia falta un got d'aigua. Vaig aprofitar per mirar el rellotge i... les 10 de la nit! No sé quantes

hores va estar xerrant! Magdalena, la seua nora, m'explicava que el tio Cento diu que no s'hi veu, però que quan se besen dos en la tele sí que veu com ell se'n riu.

Vaig fer unes quantes fotografies i Cento em va dir que a vore si li'n donava alguna, que molta gent el fotografia però que ell no en veu cap. No es preocupe, personalment li la portaré.

I bé. Vull donar les gràcies al tio Cento i a la família per l'amabilitat que van tindre en rebre'm a ca seua i per totes les facilitats que em van donar.

Vicente Ferreres Muñoz.